

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123201416
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Pella
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:8123201416.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Pellu a členov senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Františka Čisovského, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., sídlo: Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného advokátskou kanceláriou: ČOLLÁK & PARTNERI advokátska kancelária s.r.o., sídlo: ul. Floriánska 19, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 45 946 868, proti žalovanému: A. B., narodený: XX.X.XXXX, trvale bytom: C. XXX/X, XXX XX B., zastúpená advokátskou kanceláriou: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., sídlo: Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 5Odi/3/2023 – 133 zo dňa 6.novembra 2023, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 5Odi/3/2023 – 133 zo dňa 06.novembra 2023 v napadnutom výroku II.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 5Odi/3/2023 – 133 zo dňa 06.novembra 2023 (ďalej aj „uznesenie“) rozhodol tak, že: 1, vo výroku I konanie zastavil a 2, vo výroku II žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Výrok II. uznesenia súd prvej inštancie s poukazom na § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) odôvodnil tým, že žalobca bol stranou sporu, ktorá procesne zavinila zastavenie konania a to späťvzatím žaloby v celom rozsahu. Dôvod späťvzatia žaloby - podanie správy Sociálnou poisťovňou o príjmoch žalovanej, nevyhodnotil ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by súd rozhodol podľa § 257 CSP.

3. Žalobca doručil v zákonom stanovenej lehote súdu prvej inštancie odvolanie proti výroku II. uznesenia, ktoré oprel o odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP (nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci). Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania alebo alternatívne, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Konkrétne dôvody odvolania žalobcu sú uvedené v nasledovných odsekoch 3.1. a 3.2.

3.1. Dôvodnosť aplikácie § 257 CSP vidí odvolateľ najmä v existencii osobitných okolností, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonaného v rámci písomnej časti konania, o ktorých odvolateľ v čase podania návrhu na zrušenie oddĺženia žalovaného bez svojho zavinenia nemal vedomosť a nemal ani zákonnú možnosť a schopnosť tieto okolnosti preveriť, a zabezpečiť dôkazy na ich preukázanie (výška dosahovaného príjmu žalovaného). K zisteniu týchto okolností došlo až na základe procesnej aktivity samotného súdu prvej inštancie, ktorý vyhovel návrhu odvolateľa na vykonanie dopytu, resp. na

požiadanie o poskytnutie súčinnosti Sociálnej poisťovne za účelom lustrácie a poskytnutia informácií o príjme žalovaného za obdobie pol roka pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok a taktiež informácie o príjme žalovaného za obdobie pol roka po oddĺžení. Podľa žalobcu až z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok (4. augusta 2021) od 01. mája 2021 do 31. marca 2022 poberal nemocenské dávky vyplácané Sociálnou poisťovňou. Uvedenú informáciu však žalobca v čase podania návrhu na zrušenie oddĺženia nemal v dispozícii a rovnako túto nemohol objektívne žiadnym spôsobom zabezpečiť. Návrh na vykonanie dopytu na Sociálnu poisťovňu prezentoval žalobca už v návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, nakoľko tento nebolo možné zo životopisu žalovaného tvoriaceho prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného žiadnym spôsobom vyvodiť, z čoho vyplýva, že žalovaný v podanom životopise vedome uviedol neúplné informácie. Žalovaný v životopise síce uviedol, že jeho mesačný príjem sa v danom čase pohyboval vo výške 650,- eur, túto skutočnosť však nebolo možné považovať za objektívne preukázanú.

3.2. Žalovaný v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok nebol platobne neschopný, keď dosahoval stabilný mesačný príjem postačujúci na hoci len čiastočnú úhradu svojich dlhov. Ďalej žalobca dôvodil, že záväzky žalovaného vznikli v čase, keď vykazoval príjem, z ktorého bolo možné záväzky vyporiadať. Žalovaný pred podaním návrhu a ani po jeho podaní odvolateľa ako svojho veriteľa, ani len nekontaktoval a neprejavil tak žiaden záujem usporiadať svoj záväzok, a to ani v minimálnom rozsahu. To napriek tomu, že žalovaný bol v danom čase preukázateľne zárobkovo činný, a teda dosahoval mesačný príjem, ktorým v danom čase v celosti disponoval a z ktorého mohol uhrádzať svoje záväzky postupne a aspoň v čiastočnom - minimálnom rozsahu. K uvedenému žalovaný nepristúpil ani po oddĺžení, t. j. v čase keď žalovaný disponoval už celým svojim mesačným príjmom, a to dokonca ani po zaslaní písomnej výzvy žalobcu na preukázanie poctivého zámeru žalovaného zo dňa 20. júna 2022, v ktorej žalobca žalovaného vyzval na plnenie jeho záväzku a súčasne ho výslovne upozornil na nevyhnutnosť preukázania poctivého zámeru po oddĺžení, vrátane práva žalobcu domáhať sa zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka cestou súdu. Sociálna poisťovňa, pobočka Humenné listom zo dňa 27. septembra 2023 podala správu, poskytla informácie o vymeriavacom základe a vyplácaných nemocenských dávkach žalovaného. Výška príjmu žalovaného tak bola preukázaná až v prebiehajúcom súdnom konaní a to až po vykonaní dopytu na Sociálnu poisťovňu. Nakoľko žalobca nedisponoval zákonnou možnosťou preverenia zákonnosti postupu žalovaného, ktorý sa navyše rozhodol pre oddĺženie svojej osoby konkurzom a nie splátkovým kalendárom (ako by bolo možné predpokladať s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný podľa informácií vyplývajúcich zo životopisu bol v danom čase zamestnaný), odvolateľ využil svoje zákonné právo zakotvené v ustanovení § 166f ZKR a domáhal sa prešetrenia súladnosti postupu žalovaného cestou všeobecného súdneho konania. Odvolateľ poukázal na potrebu všímať si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964) a na skutočnosť, že podľa názoru odbornej verejnosti je za dôvod hodný osobitného zreteľa možné považovať aj podiel strán na vzniku a priebehu sporu.

4. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný vyjadril svojim podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.12.2023, ktorým navrhol odvolaním napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, že až v priebehu konania zistil, že žaloba je nedôvodná, ale že v čase podania žaloby sa mu na základe jemu dostupných informácií a dôkazov javila ako dôvodná. K tomuto uviedol, že podľa jeho názoru ide len o polemizovanie a že tieto žalobcom uvádzané skutočnosti nemôžu predstavovať dôvod hodný osobitného zreteľa, na základe ktorého by nemala byť priznaná náhrada trov konania žalovanému ako jednoznačne procesne úspešnej strane sporu. Ďalej tiež dodal, že aktívnu vecnú legitimitáciu na podanie žaloby o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer má výlučne veriteľ, ktorý sám musí zväžiť, že nepreukázanie nepoctivého zámeru počas súdneho konania bude mať za následok zamietnutie žaloby a jeho neúspech v konaní. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.06.2010 sp. zn. 5Cdo 67/2010.

5. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 21.12.2023 sa žalobca vyjadril k stanovisku žalovaného, ktoré označil za zavádzajúce, nedostatočné a vecne nesprávne v celom rozsahu. Ďalej sa vyjadril nasledovne: Žalobca uviedol, že mal v čase a priestore za dôvodné iniciovať súdne konanie a toto inicioval výlučne na vlastné náklady s vedomím prípadného procesného neúspechu. Súd pri „ex ante“ kontrole pri vyhlasovaní konkurzu nemá reálnu možnosť skúmať platobnú schopnosť, nemá možnosť posúdiť reálne schopnosti a možnosti navrhovateľa plniť dlhy a musí sa uspokojiť s navrhovateľom tvrdenými skutočnosťami, (ne)pravdivosťou a (ne)úplnosťou informácií ním poskytnutých – týkajúcich

sa prioritne finančnej, majetkovej situácie a sociálnych možností a osobných schopností. Podľa žalobcu za daného skutkového a právneho základu nemožno vylúčiť nepoctivý zámer dlžníka pri takomto úkone, najmä ak má byť „oddĺžením“ zbavený všetkých svojich dlhov, a teda je „motivovaný“ uviesť (prípadne zamlčať) také informácie, ktoré povedú k oddĺženiu ako tie, ktoré nepovedú. Z uvedeného je na mieste iniciácia „ex post“ kontroly prostredníctvom návrhu žalobcu (dotknutého veriteľa) na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. Účelom tohto konania je náležité, obsahovo a materiálne skúmanie (ne)poctivosti zámeru dlžníka, prostredníctvom všetkých dostupných dôkazov týkajúcich sa veci samej, bez ohľadu na to, od koho dôkazná iniciatíva vzišla. Späťvzatie žaloby neučinil nedôvodne, ako sa snaží žalovaný svojou argumentáciou predostrieť, ale na základe informácií a skutočností, ktorými z objektívnych dôvodov a bez iniciovania súdneho konania nemohol disponovať ani sa s nimi iným spôsobom oboznámiť. Späťvzatie žaloby v tomto konaní a jeho následok v podobe zastavenia konania je v prospech žalovaného. Práve žalovaný je ten, kto má povinnosť preukázať svoj poctivý zámer pri oddĺžení a svoju platobnú neschopnosť, ktorá sa v prípade prehlásenia o platobnej neschopnosti v návrhu na vyhlásenie konkurzu len predpokladá a teda ide o vyvrátiteľnú domnienku.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou a proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné. Odvolanie bolo prejednané bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ani si to nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolanie prejednal podľa § 379 až § 385 Civilného sporového poriadku a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti je vo výroku vecne správne, preto ho odvolací súd z nižšie uvedených dôvodov podľa § 387 CSP potvrdil.

7. Podľa § 365 (Odvolacie dôvody) ods. 1 písm. f) a h) CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Žalobca vo svojom odvolaní deklaroval odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, pričom s ohľadom na nižšie uvedené je potrebné konštatovať, že uvedené odvolacie dôvody nie sú dané.

10. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje, že dôvody, ktoré viedli súd prvej inštancie k jeho rozhodnutiu, boli správne. Podľa zistenia odvolacieho súdu nie sú dané žiadne odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 CSP, ktoré by mohli privodiť zmenu, prípadne zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Len na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého výroku uznesenia odvolací súd považuje za potrebné uviesť nižšie ďalšie dôvody vydaného rozhodnutia a jeho odvolaním napadnutého výroku.

11. V prejednávanom spore rozhodoval súd prvej inštancie na základe žaloby žalobcu voči žalovanému o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer doručenej Okresnému súdu Prešov dňa 10.2.2023. Žalovaný navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Na pojednávaní dňa 25.10.2023 žalobca zbral žalobu v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a nepriznať stranám nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že okolnosti a osobitné skutočnosti prejednávaného prípadu (príjmy a vymeriavacie základy žalovaného) boli zistené až v rámci dokazovania na základe súčinnosti Sociálnej poisťovne.

12. Okresný súd Prešov uznesením č. k. 5Odi/3/2023 – 133 zo dňa 6.novembra 2023 konanie zastavil (výrok I.) a o trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP tak, žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia (výrok II.).

13. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

14. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Podľa prvej vety § 166f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer.

16. Vychádzajúc z obsahu § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku platí vo všeobecnosti zásada, že pokiaľ niektorá zo strán sporu zaviniť zastavenie konania, tak súd voči nej prizná právo na náhradu trov konania protistrane. Súd pritom je povinný skúmať procesné zavinenie na oboch stranách sporu. Súd prvej inštancie vzhľadom na zastavenie konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom dospel k záveru, že zastavenie konania v prejednávanej veci zapríčinil žalobca. Odvolací súd sa s uvedeným záverom plne stotožňuje. Uvedená zásada neplatí iba vo výnimočných prípadoch, kedy súd neprizná právo na nahradenie trov konania a to konkrétne za situácie, keď existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP). Dôvody, ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovenia § 257 CSP nie sú špeciálne upravené a v zásade je táto otázka ponechaná na voľnú úvahu súdu. Rozhodnutie súdu však musí vychádzať z obsahu spisu a priebehu konkrétneho sporu, prípadne aj z aktuálnej situácie strany sporu (majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery). Ustanovenie § 257 CSP predstavuje určitý materiálny korektív aplikácie ustanovení § 255 a nasl. CSP upravujúcich postup súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach týkajúcich sa priamo strany sporu. Odvolací súd však má za to, že v prejednávanej veci neboli dané žiadne dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. V konaní nebolo sporné, že uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 5OdK/239/2021 zverejneného v Obchodnom vestníku dňa 24.8.2021 bolo výrokom IV. rozhodnuté o oddĺžení žalovaného. Dôkazné bremeno na preukázanie nepoctivého zámeru dlžníka v tomto konaní (žaloba podľa § 166f ods. 1 ZKR) zaťažovalo žalobcu. Kontrola poctivého zámeru dlžníka prichádza do úvahy len na základe veriteľskej aktivity po rozhodnutí o oddĺžení a týka sa obdobia po podaní návrhu na oddĺženie (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/74/2021 zo dňa 20.10.2022). Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/18/2022 zo dňa 31.01.2023: „Zámerom zákonodarcu úpravou oddĺženia fyzických osôb v IV. časti ZKR bolo priaznivé riešenie sociálno-ekonomických problémov dlžníkov, ktorí majú málo majetku, nízke príjmy a hodnota ich záväzkov spravidla významne presahuje hodnotu ich majetku. Veritelia od takýchto dlžníkov vymáhajú svoje pohľadávky v exekučných konaniach, ktoré sú vedené neefektívne a dlhodobo, s minimálnou alebo žiadnou možnosťou vymoženia pohľadávok. Všetkým veriteľom dlžníka, ktorí boli dotknutí oddĺžením dlžníka, však zákonodarcu dal možnosť domáhať sa v sporovom konaní zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka, pričom dôkazné bremeno v takomto spore znáša žalobca.“, „Predpokladom úspešnosti žaloby o zrušenie oddĺženia je, že veriteľ v zmysle § 166f ods. 1 ZKR preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Dôkazné bremeno spočíva na veriteľovi, ktorý v spore o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka tento musí preukázať, pričom kritériá pre určenie nepoctivého zámeru sa týkajú najmä ekonomického správania dlžníka pred podaním návrhu na oddĺženie a po jeho podaní. Skutočnosť, že v spore o zrušenie oddĺženia má dôkazné bremeno veriteľ, vyplýva aj z obsahu zákonného ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR.“

17. S ohľadom na nesporné procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania (späťvzatie žaloby) a vyššie uvedený záver ohľadom posudzovania uplatnenia § 256 a § 257 CSP v prejednávanej veci, je zjavné, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania je vecne správne. Zjednodušene odvolací súd dodáva, že žalobca nesie plnú procesnú zodpovednosť za svoj úspech alebo neúspech v konaní, pretože je iba na jeho vlastnom rozhodnutí to, či s dôkaznými prostriedkami, ktoré má k dispozícii podá žalobu alebo nie.

18. Pre rozhodnutie o náhrade trov konania je právne irelevantná aj odvolacia námietka žalobcu spočívajúca v jeho tvrdení, že žalovaný mohol žalobcovi plniť záväzok aj po povolení oddĺženia. Toto žalobcom namietané konanie, resp. nekonanie žalovaného, mohlo mať význam iba pri posudzovaní naplnenia hmotnoprávných podmienok pre prípadné zrušenie oddĺženia, ku ktorému však z dôvodu späťvzatia návrhu nedošlo.

19. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na neúspech žalobcu v odvolacom konaní, priznal odvolací súd žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).